

EN DEL AF MONITORMEDIER

Seniormonitor

DEBAT

Tidligere kommunal leder: Ældremillionerne forsvinder på grund af selve økonomistyringen

Økonomistyringen på ældreområdet er problematisk og kalder på nytænkning. Det skriver tidligere leder på ældreområdet Rune Hagel og peger på tre bud på konkrete løsningsbud.

Foto: Privat

RUNE HAGEL ANDERSEN Freelance-analytiker og tidligere kommunal leder på ældreområdet

21. OKTOBER 2025 KL. 06.00

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens holdning. Du er velkommen til at deltage i debatten – send dit indlæg til debat@seniormonitor.dk.

Ældremilliarden, midler til flere hænder, demografimidler og ældrereformens kvalitetsløft. Set udefra er pengene drysset gavmildt ned over ældreområdet. Kommunerne burde nærmest flyde i midler til bedre pleje og højere kvalitet.

Men sådan opleves det ikke af dem, det hele handler om – de ældre. Tværtimod. I august kunne [Ældre Sagen](#) fortælle, at hele 92 kommuner i 2024 faktisk nedprioriterede ældreområdet.

Det rejser et ubehageligt spørgsmål: Hvorfor ser vi ikke resultaterne af de mange penge? Hvorfor havner de ikke dér, hvor de var tiltænkt – hos de ældre?

Når pengene forsvinder i systemet

Svaret er desværre ikke enkelt og slet ikke opløftende. Men en del af forklaringen ligger i selve den økonomistyring, som kommunerne er underlagt.

Situationen er, at selv med tilførte midler står de fleste kommuner stadig over for sparekrav. De skal holde sig inden for servicerammen og samtidig få budgetterne til at balancere.

I den kamp 'konkurrerer' ældreområdet blandt andet med minimumsnormeringer på børneområdet, som er politisk fredet, og med eksploderende udgifter på socialområdet.

Når disse områder ikke kan røres, bliver blikket rettet mod blandt andet ældreområdet, der fylder meget i de kommunale økonomier. Og så skal landets ældrechefer finde en procentdel af behovet.

Det låste budget

Når en ældrechef så åbner økonomi-regnearket, er det kun en lille del af økonomien, der reelt er i spil. Størstedelen er låst i kontrakter og lovbundne ydelser.

Madservice, vask og indkøb er ofte udbudt og fastlåst i kontrakter. Det samme er en større del af plejecentrene og hjemmeplejen. Nye udbud kan give besparelser – men ofte bliver det faktisk dyrere, blandt andet fordi kravene til service stiger, og det koster. Samtidig går der ofte mange år mellem at et område bliver udbudt.

Nogle ældrechefer kan også kigge til sundhedsområdet. Her er områder som vederlagsfri fysioterapi, specialiseret genoptræning og hospice. Kendetegnet for disse er dog, at indsatsen besluttet af andre, men betales af kommunen.

DELTA G ERNE I DEBATTEN

På Seniormonitor tror vi på, at en livlig, faglig og kvalificeret debat, hvor mange forskellige stemmer kommer til orde. Vi mener, at debatten er afgørende for at drive senior- og ældreområdet fremad.

Derfor er du mere end velkommen til at sende debatindlæg til os.

Det skal gerne være i omegnen af 400-600 ord. Send dit debatindlæg til debat@seniormonitor.dk

---

Her er der ingen besparelsesmuligheder – kun regninger, der skal betales. Groft sagt er der kun to reelle greb for ældrechefen: driften af kommunens egne institutioner og visitationskriterierne.

På de kommunale plejecentre og i hjemmeplejen kan man effektivisere arbejdsgange, men det giver ofte små penge. De fleste steder er trimmet, og hovedparten af udgifterne er bundet i løn og varme hænder. Men ja, der effektiviseres på de kommunale institutioner, men i praksis sker det ofte, at effektiviseringerne blot æder de tilførte midler.

Det sidste og største greb er visitationskriterierne. Her kan de store besparelser findes. Det handler om omfanget af eksempelvis rengøring og bad, men også om adgangen, altså hvem der kan få hjælpen. Således betyder økonomistyringens anatomi, at besparelserne nødvendigvis rammer visitationskriterierne.

Der er ikke mange andre muligheder, og det er blandt andet derfor, at borgerne oplever strammere adgang eller mindre hjælp.

Når forventningerne ikke matcher virkeligheden

Der er selvfølgelig også andre faktorer: politiske løfter, der puster forventningerne op. Velfærdsteknologi, der aldrig helt lever op til de storskala-drømme, man har stillet i udsigt. Og mangel på kvalificeret arbejdskraft, der kræver store ressourcer til oplæring og rekruttering.

Men udfordringen er i særdeleshed også økonomistyringen. Den er problematisk og kalder på nytænkning:

1. Fjern de sundhedsudgifter fra kommunebudgettet, som kommunen alligevel ikke har indflydelse på, og som kan være med til at udhule økonomien.
2. Åbn 'black boksen' i de udbudte områder, så politikere får reel indsigt og kan stille krav til effektivitet – også uden for kontraktperioderne.
3. Og vigtigst: Tal åbent om, at der ikke er penge nok. Drop illusionen om, at der er råd til det hele. Kommunerne er nødt til at prioritere benhårdt – og politikerne bør være ærlige om, hvad der faktisk vælges til og fra.

Deltag i debatten – send dit indlæg på 300-600 ord, svarende til maksimalt 4.000 tegn, sammen med et billede af dig selv og navn på fotografen til debat@seniormonitor.dk.

DEL ARTIKEL